

bat om den kønsmæssige ligestilling, er det tydeligt, at den manglende kvinderepræsentation på direktionsgangene og i aktieselskabsbestyrelserne opfattes som hovedproblemet. Det er ligesom den sidste lille øvelse, vi mangler, inden ligestilling er opnået.

Jeg noterede mig også, at den socialdemokratiske ordfører fik proklameret her fra talerstolen, at vi i Danmark har ligestilling. Fantastisk.

Tilbage er der så den her lille ulige adgang til toppen, som afspejler sig i den manglende ligestilling. Et eller andet sted synes jeg at det er fantastisk, at der bliver brugt så lang tid på det. Altså, lad os da bruge tiden på nogle af de andre fornuftige ting, som den socialdemokratiske ordfører faktisk sagde, og som handlede om de ting, hvor der ikke er opnået ligestilling, og dem er rigtig mange af. Og det er ikke, fordi jeg har noget imod spadseredragter; altså, herre, du milde gud, lad os da endelig få nogle flere spadseredragter i stedet for jakkesæt, det gør da tingene lidt mere nuancerede. Men det her med spadseredragterne afspejler jo en ulighed som rammer hårdest i bunden – som rammer hårdest i bunden.

Igen er det lidt irriterende, at jeg skal give øretæver til Socialdemokraterne. Det skal jeg, fordi redegørelsen er så langt uden for pædagogisk rækkevidde, at jeg bliver nødt til at hive debatten tilbage på sporet ved at gøre det den vej rundt. Jeg hørte det som en af de to pinde, der blev nævnt, nemlig at der skal flere spadseredragter ind på direktionsgangen. Det kan da ikke være hovedprioriteten for Socialdemokratiet. Fint nok, og vi skal da i Enhedslisten nok stemme for, men måske skulle der i stedet for i et lidt mere klassebevidst parti stå, at der skal ske noget for nogle af de kvinder, som er i den største gruppe blandt dem, der har rigtig lav løn, og som er dem, der ryger først ud fra arbejdsmarkedet – bare for lige at få prioriteringerne på plads.

Jeg er overbevist om, at Socialdemokraterne er enige med mig i, at der skal ske noget for de grupper; jeg synes bare, at prioriteringslisten er kommet til at se en anelse bekymrende ud her i de seneste par år.

Det, der kommer her, er jo noget, jeg er glad for. Nu har jeg lige sagt lidt negativt om Socialdemokraterne, men jeg vil dog sige, at her har vi da et område, hvor oppositionen står sammen, hvis der altså er nogen, der er i tvivl om det. Her er der da et område, hvor det er fuldstændig klokkeklart, hvilken halvdel af det her Folketing

man tilhører, *fuldstændig klokkeklart*. Hvis man f.eks. er mand og har intentioner om at få børn og skal stemme alene ud fra det vilkår, så kan det ikke være svært. For der er det der med, at man stadig væk efter årtusindskiftet har en situation, hvor mænd for det første kun har ret til 14 dages barsel – 14 dages barsel – mens kvinderne har ret til 3 måneders barsel. Ifølge rigtig mange overenskomster er det tilmed sådan, at hvis nu man vælger mor og far imellem, at moren skal ½ års barsel og faren skal have ½ års barsel, så er det sjovt nok sådan, at moren får fuld løn under hele sin barselperiode, og at manden, hvis han er heldig, får fuld løn under de 14 dages barselorlov.

Det er da en fantastisk ligestillingsforestilling at have. Og sjovt nok er det ikke det, der bliver sat fokus på, når vi spørger de borgerlige partier. Nej, der er fokus på det frie valg. Det er jo et mantra: Det frie valg.

Lad os da lige kigge lidt på det frie valg, for hvor meget frit valg er der helt ærligt. Og så siger Venstres ordfører: Nu er der jo også familier, hvor kvinderne tjener mest. Ja, det er der. Jeg synes bestemt også, at vi skal blive ved med at holde fanen højt på minoriteternes vegne, og det er jo det, de familier, hvor kvinderne tjener mest, er. De er en minoritet i vores samfund. Al ære til det, nu vi taler ligestilling.

Kl. 15.20

Men lad os prøve at tage fat i majoriteten, for i langt, langt de fleste danske familier er det sådan, at det da ikke er noget frit valg. Det er da ikke sådan, at man bare lige hovsa op af en pose kan sige: Nu skal lillefar gå derhjemme med ungen, og så klarer vi os lige for dagpenge i 9 måneder, og så får vi fuld løn under barsel i de tre, der er øremærket moderen.

Altså, har regeringen tænkt sig at betale regeringerne den første i måneden eller hvad? For hvis regeringen har tænkt sig det, så ville der måske være tale om et frit valg.

Ellers består det frie valg i, at man må finde sig et nyt sted at bo – hvis man er så heldig, at man kan finde det – fordi man ikke har råd til at betale terminerne eller huslejen, hvis faren skal ned på dagpenge. For det er altså farmand, der tjener mest, sådan er det nu engang i et samfund med et kønsopdelt arbejdsmarked og en løn, der ikke er lige endnu. Men det kan selvfølgelig være, at Venstre har en intention om overnagt at få lavet ligeløn og få gjort op med det kønsopdelte arbejdsmarked.